

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 82/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца TPS TECHNOMED doo Београд, чији је пуномоћник Звонко Радовановић, адвокат из ..., против туженог КБЦ „Земун“ Земун, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

TPS TECHNOMED doo Београд, поднео је тужбу Трећем основном суду у Београду, против туженог КБЦ „Земун“, ради накнаде штете, настале падом дрвета на возило тужиоца, које се у том моменту налазило у кругу болничког центра туженог. По пријему предмета Трећи основни суд у Београду се решењем П 15599/20 од 13.07.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суду у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр.116/08, ... и 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену

суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. Закона), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Уколико се ради о споровима између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности.

Имајући ово у виду, односно да се у конкретном случају ради о спору између тужиоца привредног друштва и туженог Клиничко болничког центра, који има статус правног лица, али не и привредног друштва - привредног субјекта, а да захтев за накнаду штете у овом предмету не представља спор у вези обављања привредне делатности, Врховни касациони суд налази да се у овој правној ствари нису стекли услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, јер није испуњен објективни критеријум, па је, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, за одлучивање у овој правној ствари - стварно надлежан основни суд, односно конкретно Трећи основни суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић